

חדוה הרכבי

ראנא, אילו ידעת

תזכרי שהבטחת לי "הקדשה מכל הלב" –
 ביום, בשעה, בשאישכנו
 על המדרכה
 מול תחנת הרפכת
 צמודות לצנורות המים
 ליד נביחות הכלבים –
 לספרך "החוליגנים" שיצא לאור.
 וערב אחד, כאשר נתראה, ערב אחד,
 כאשר נתראה, כאשר נתראה
 ערב אחד,
 כחושות ובודדות מתחת לעננים,

יחד חבויות בין העלים, בלילה
 מאחורי המחסנים ההם
 יחד רובצות בפנות עזובות
 חובקות בידינו את נביחות הכלבים
 חומדות להוטות משתוקקות מתלקחות
 מגדישות את הסאה,
 יחד מתופפות על הריסים
 על הפנים
 על הבטן
 נקרעות לקרעים,

יחד מקשיבות אל אמהות מענות לבושות בגדים שחרים
 עומדות בכפר ושרות

יחד מתרוצצות בגשם שוטף
 יחד מתרועעות עם מנקי רחובות אפלים
 מהנהגות בראשינו, בערף, לומר "כן" או "לא" לְכָל מיני
 עוברי ארח מקריים. לא משהו מעבר.
 על זה אני רוצה שנסוחח. כאן, ובמקום על-יד,
 לא הרחק מפלנטה-הזיה, הו ראנא,
 אלו ידעת כמה. עד כמה. אלו ידעת
 עד כמה. הו ראנא,
 אל תעזבי. רק אל תעזבי
 מי יודע איזה קהל יהיה לך
 מי יודע לאיזה ידים תתגלגלי
 מי יודע עם איזה קריזיונרים תתגרי

מי יודע עם איזה קלפנים, בריונים, פינטים, סוטים תרביצי על הבר
 מי יודע באיזה אדם תאפרי את עיניך, עם כל מה שמבריק
 את מחשבותיך משאלותיך, הזיותיך דמיונותיך,
 עם האילה שוכנת לעפר למרגלותיך
 שהתכסו עפר,
 עם זו שחבוקה עכשו בזרועותיך, הו ראנא, רק
 אל תשתפרי, רק אל תרקי עם הגב לקהל.
 אל תצרחי על נביחות הפלבים
 אל תתלחשי עם השטיח
 אל תנשקי את שפתי המלצרית עד זוב דם
 אלהים, אלהים אדירים, הו ראנא, אל תעזבי.
 רק אל תעזבי.

שלחתי לך אי-מייל של דם:
 דם של ערגה מפזרת על פני העולם
 דם של שירים של מציאות שהתכסו במשהו
 דם של ספינת מלחמה משוטטת בין הבנינים ההם
 דם של מתפוררים

וערב אחד פאשר נתראה, הו ראנא, פאשר נתראה,
 פאשר נתראה ערב אחד, פאשר נתראה
 אני מדמינת את קולך. קולך הלכן,

התמים, השברירי, הכמה, ההוזה, המתפלא,
 החולם, המואר, ואיך בכת אחת
 הכל משתנה: אני מדמיינת את קולך המתש,
 הסחוף, הרעב הצמא השכור – קולה של ראנא

שהיתה יכולה להיות ראנא כדגמת מגדלנה הקדושה.
 ראנא כדגמת מאריה הקדושה.
 ראנא כדגמת ז'אן דארק הקדושה
 ראנא כדגמת מקהלת מלאכים שרה בחשף "אל מלא רחמים"
 ראנא כדגמת להטוטיה וצחוקיה, געגועיה ושגיונותיה
 וקולות שברה של האם הבוכיה.
 ראנא כדגמת פרחחים, פושטקים, גנבים,
 מגנולים, חלאות.
 ראנא כדגמת הרעד בראש בגוף, בלב, בראש, בדם, בעצמות.
 ראנא כדגמת מה שאחרים קוראים לזה "געגועים רצחניים".

וי וי, איזה געגועים איזה געגועים, אלו ידעת,
 הו ראנא, אלו ידעת,

אפלו השמש בירדה לתנות אהבים לידך,
 לצדך, בעדך, עם העינים האלה,

לעולם אל תשכחי את העינים האלה,
 למה בוכות בי העינים האלה,

הו ראנא, אלו ידעת
 כמה, עד כמה